

- b) warunków komunikacyjnych, a więc np. odległości od szos, dojazdów do nich oraz odległości od rynków zbytu, np. przykład miasta, ośrodka przemysłowo-fabrycznego, stacji kolejowej i t. p.,
- c) wpływu ośrodka przemysłu rolniczego (cukrownia, gorzelnia, płatkarnia i t. p.),
- d) rzeźby terenu (fałistość, pagórkowatość), wystawy oraz konfiguracji działki (stosunek długości do szerokości, kąty, linie granic),
- e) struktury gospodarstwa (scalone lub w kilku działkach, odległość poszczególnych parcel od zabudowań, łatwość dojazdu do poszczególnych parcel) i wzajemnego ustosunkowania gruntów ornych, łąk i innych użytków oraz nieużytków,
- f) obciążeń (serwituty, obowiązek utrzymania urządzeń melioracyjnych i t. p.),
- g) specjalnych warunków, np. pas graniczny, utrudniony dostęp do wody i t. p.

§ 6.

Cena sprzedażna działek ziemi winna być ustalona dla każdej działki z osobna, natomiast przy sprzedaży ziemi w częściach idealnych w związku ze scaleniem cenę sprzedażną gruntów dla poszczególnych nabywców określa się przez podzielenie ceny sprzedażnej całego obszaru na części, odpowiadające częściom idealnym udziału tych nabywców w nabywanym przez nich wspólnie obszarze.

§ 7.

1) Cenę sprzedażną budynków, wzniesionych przez Urząd, stanowią własne koszty budowy.

O ile od chwili budowy do czasu oszacowania zaszyły zmiany w cenie robocizny i materiałów budowlanych, to cenę sprzedażną budynków należy dostosować do zmienionych warunków.

2) Cena sprzedażna budynków, istniejących przed parcelacją, winna być ustalona na podstawie miejscowych cen zużytego na nie materiału budowlanego i kosztów budowy, aktualnych w czasie oszacowania, z uwzględnieniem procentu zużycia tych budynków.

Gdyby określona w powyższy sposób cena sprzedażna budynków przekraczała ich wartość użytkową i wskutek tego sprzedawane gospodarstwo było zbyt przeciążone kapitałem budowlanym, cenę sprzedażną tych budynków należy odpowiednio zredukować.

3) Jeżeli budynki są w całości lub w części przeznaczone na rozbiórkę, to cena przeznaczonych na rozbiórkę budynków, względnie ich części oraz nieużytecznych budynków nadkompletnych, winna być ustalona na podstawie miejscowych cen tych materiałów, jakie dadzą się uzyskać przy rozbiórce, z potrąceniem kosztów rozbiórki.

4) Cena sprzedażna budynków przemysłowych, nadających się do dalszej wytwórczości, winna być ustalona z uwzględnieniem ich specjalnej istotnej wartości oraz z uwzględnieniem przystosowania ich do nowego zmniejszonego gospodarstwa.

5) Cena materiałów budowlanych (cegła, drewno i t. p.) winna być ustalona według miejscowych cen rynkowych.

§ 8.

Cena sprzedażna zapasów, nawozów, upraw, zasiewów, inwentarzy żywych i martwych oraz innych składników gospodarczych winna być ustalona według miejscowych cen rynkowych, z potrąceniem dla inwentarzy martwych procentów ich zużycia, lub też według cen, osiągniętych w wyniku przeprowadzonego przetargu.

§ 9.

Cenę sprzedażną działek ziemi, przeznaczonych na utworzenie kolonii urzędniczych, rzemieślniczych, robotniczych i t. p. oraz na cele handlowe, przemysłowe i t. p., należy określać na podstawie cen rynkowych, płaconych za podobne działki w zbliżonym czasie. Tak wyprowadzona cena sprzedażna może być, w zależności od warunków miejscowych, zmniejszona w granicach do 20%.

§ 10.

Drogi i rowy przydrożne nie podlegają ocenianiu.

§ 11.

Cenę sprzedażną gruntów i innych składników gospodarczych, ustaloną według zasad instrukcji niniejszej, należy rozumieć jako wyrażoną w złotych w złocie według parytetu 1927 r. (art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego — Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

§ 12.

1) Wycenianie działek na gruncie łącznie z klasyfikacją przeprowadza delegowany przez Urząd Wojewódzki urzędnik, którym może być komisarz ziemski.

Dokonywania klasyfikacji może Urząd zaniechać, o ile jest w posiadaniu materiałów klasyfikacyjnych, odpowiadających wymaganiom niniejszej instrukcji.

2) Cenę sprzedażną ustala wojewoda na podstawie wniosku delegata.

3) Delegat Urzędu Wojewódzkiego opracowuje wniosek na podstawie zebranych na gruncie materiałów, posiłkując się — w miarę potrzeby — opinią rzeczoznawców, gdy chodzi o zaprojektowanie ceny budynków, sadów, lasów, wód, torfów oraz innych składników, których ocenienie wymaga specjalnych wiadomości.

4) Klasyfikacja gruntów nie może być przeprowadzana, gdy ziemia jest zbyt przesiąknięta wilgocią, zmarznięta lub pokryta śniegiem.

5) Oszacowanie obiektów drobnych, jak np. osad pokarczemnych i innych o obszarze poniżej 5 ha, na których niema zabudowań, urządzeń lub specjalnych kultur, może być dokonane na podstawie posiadanych materiałów i znajomości terenu bez obowiązku specjalnego zjazdu na grunt.

6) Rzeczoznawców, przewidzianych w części 3 paragrafu niniejszego, wyznacza wojewoda.

§ 13.

Uchyła się instrukcję Ministra Reform Rolnych z dnia 26 kwietnia 1928 r. o ustaleniu ceny sprzedażnej działek ziemi przy parcelacji gruntów państwowych lub Państwowego Banku Rolnego („Monitor Polski” Nr. 107, poz. 169).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) *Juljusz Poniatowski.*

—oO—

109.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 marca 1935 r.

o nadaniu statutu Funduszowi Pracy.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Funduszowi Pracy nadaje się statut, dołączony do rozporządzenia niniejszego.

§ 2.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie statutu Funduszu Pracy („Monitor Polski” Nr. 75, poz. 97).

Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Stawek.*

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Jerzy Paciorkowski.*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1935 r. o nadaniu statutu Funduszowi Pracy (poz. 109).

STATUT FUNDUSZU PRACY.

§ 1. Celem Funduszu Pracy jest dostarczanie pracy lub środków utrzymania osobom pozbawionym pracy, a nie posiadającym innych środków do życia, pośrednictwo pracy oraz zabezpieczenie robotników na wypadek bezrobocia.

§ 2. Do zakresu działania Funduszu Pracy należy:

- a) prowadzenie akcji zmierzającej do zwiększenia stanu zatrudnienia, przede wszystkim przez finansowanie gospodarczo uzasadnionych robót publicznych lub robót o publicznym znaczeniu, celem zatrudnienia bezrobotnych;
- b) publiczne pośrednictwo pracy;
- c) zabezpieczenie robotników na wypadek bezrobocia;

- d) doraźna pomoc bezrobotnym, którym nie przysługuje prawo do zasiłku z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, prowadzona bezpośrednio lub za pośrednictwem organizacji społecznych;
- e) organizowanie zatrudnienia młodzieży na zasadach społeczno-wychowawczych, bezpośrednio lub za pośrednictwem organizacji społecznych;
- f) poradnictwo i przysposobienie zawodowe bezrobotnych oraz pomoc w tworzeniu warsztatów pracy;
- g) akcja kulturalno-oświatowa wśród bezrobotnych;
- h) gromadzenie i podział środków na wykonanie powyżej wymienionego zakresu działania.

§ 3. (1) Fundusz Pracy jest osobą prawną; w szczególności Fundusz może posiadać, nabywać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomy, zawierając wszelkie umowy w zakresie swego działania, zaciągając zobowiązania, a między innymi zaciągając pożyczki, wystawiać i żyrować weksle oraz bronić swych interesów w sądach i urzędach.

(2) Siedzibą Funduszu Pracy jest m. st. Warszawa.

§ 4. Fundusz Pracy rozciąga swą działalność na cały obszar Rzeczypospolitej i może również popierać działalność organizacji, powołanych za granicą dla łagodzenia skutków bezrobocia wśród zarobkowej emigracji polskiej.

§ 5. (1) Na czele Funduszu Pracy stoi Minister Opieki Społecznej.

(2) Zarząd Funduszu Pracy z ramienia Ministra Opieki Społecznej wykonywa Dyrektor Funduszu Pracy, powołany przez Ministra Opieki Społecznej.

(3) Zastępcą Dyrektora Funduszu Pracy jest Wicedyrektor, powołany przez Dyrektora Funduszu Pracy za zgodą Ministra Opieki Społecznej.

§ 6. (1) Do zakresu działania Dyrektora Funduszu Pracy należy:

- a) ogólne kierownictwo Funduszu Pracy;
- b) przedstawianie do zatwierdzenia Ministrowi Opieki Społecznej planu akcji, zmierzającej do zwiększenia stanu zatrudnienia, a w szczególności programu finansowania robót, oraz planu akcji pomocy doraźnej, akcji kulturalno-oświatowej wśród bezrobotnych oraz akcji pomocy w tworzeniu warsztatów pracy;
- c) przedstawianie projektów preliminarzy budżetowych Radzie Funduszu Pracy;
- d) przedstawianie Radzie Funduszu Pracy sprawozdań o gospodarce Funduszu Pracy i o jego stanie;
- e) przedstawianie Ministrowi Opieki Społecznej wniosków w sprawie powoływania ekspozytur Wojewódzkich Biur Funduszu Pracy;
- f) zarządzanie majątkiem Funduszu Pracy;
- g) nabywanie, zbywanie i obciążanie majątku nieruchomego Funduszu Pracy oraz zaciąganie pożyczek — za zgodą Ministra Opieki Społecznej;
- h) udzielanie pożyczek i dotacji;
- i) wydawanie przepisów służbowych i uposażeniowych dla pracowników Funduszu Pracy; przepisy te wymagają zatwierdzenia Ministra Opieki Społecznej;
- k) zawieranie i rozwiązywanie umów o pracę z pracownikami Funduszu Pracy;
- l) decydowanie w zakresie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849).

(2) We wszystkich sprawach Dyrektor obowiązany jest stosować się do instrukcji i zarządzeń Ministra Opieki Społecznej.

§ 7. Dyrektor Funduszu Pracy pełni swe czynności przy pomocy Biura Głównego Funduszu Pracy, którego organizację ustala regulamin, wydany przez Dyrektora Funduszu Pracy i zatwierdzony przez Ministra Opieki Społecznej.

§ 8. Pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne, weksle, czeki i inne dokumenty zobowiązujące Fundusz Pracy podpisuje pod pieczęcią Dyrektor lub Wicedyrektor Funduszu Pracy.

§ 9. (1) Stosunek służbowy Dyrektora, Wicedyrektora i pracowników Funduszu Pracy ma charakter prywatno-prawny.

(2) Dyrektorowi Funduszu Pracy podlegają służbowo Wicedyrektor i wszyscy pracownicy Funduszu Pracy.

(3) Prawa i obowiązki oraz odpowiedzialność służbową pracowników Funduszu Pracy określają przepisy służbowe i uposażeniowe, stanowiące część składową umów o pracę.

§ 10. (1) Radę Funduszu Pracy powołuje Minister Opieki Społecznej na okres trzech lat.

(2) Do zakresu działania Rady Funduszu Pracy należy:

- a) ustalanie wytycznych działalności Funduszu Pracy, a w szczególności rocznego pla-

nu prowadzonych akcji i finansowanie przez Fundusz Pracy robót;

- b) uchwalanie na wniosek Dyrektora Funduszu Pracy preliminarzy budżetowych;
- c) uchwalanie sprawozdań o gospodarce Funduszu Pracy i o jego stanie;
- d) rozpatrywanie wszelkich spraw, przekazywanych przez Ministra Opieki Społecznej lub przez Dyrektora Funduszu Pracy.

(3) Rada Funduszu Pracy uchwała swój regulamin oraz regulamin Rad Wojewódzkich.

(4) Uchwały Rady w zakresie spraw, wymienionych w ust. 2 lit. a), b) i c), oraz w sprawie regulaminów wymagają dla swej ważności zatwierdzenia Ministra Opieki Społecznej.

§ 11. (1) W skład Rady Funduszu Pracy wchodzi:

- a) Minister Opieki Społecznej, jako przewodniczący;
- b) Dyrektor Funduszu Pracy, jako zastępca Przewodniczącego;
- c) po jednym przedstawicielu Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Skarbu, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Komunikacji oraz Ministra Opieki Społecznej;
- d) po jednym przedstawicielu od każdej gałęzi samorządu gospodarczego;
- e) dwaj przedstawiciele samorządu terytorjalnego;
- f) dwaj przedstawiciele pracodawców;
- g) dwaj przedstawiciele robotników i dwaj — pracowników umysłowych;
- h) osoby, zajmujące się teoretycznie i praktycznie sprawami społecznymi i gospodarczymi.

(2) Przedstawiciele, wymienionych w lit. d), e), f), g) i h), powołuje i odwołuje Minister Opieki Społecznej.

(3) W celu powołania przedstawicieli, wymienionych w lit. d), e), f) i g), Minister wzywa centralne organizacje poszczególnych gałęzi samorządu gospodarczego, Związek Miast Polskich i Związek Powiatów Rzeczypospolitej Polskiej, największe w Państwie organizacje pracodawców oraz największe w Państwie zrzeszenia związków zawodowych — do przedstawienia określonej liczby kandydatów do Rady Funduszu Pracy.

(4) Na miesiąc przed upływem kadencji Rady Minister Opieki Społecznej powołuje nowych członków w sposób, podany w ustępie poprzednim.

§ 12. (1) Posiedzenia Rady Funduszu Pracy są zwoływane w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, niż dwa razy w ciągu roku. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady: z własnej inicjatywy lub na pisemne żądanie siedmiu członków Rady — w terminie dwutygodniowym od chwili zgłoszenia żądania.

(2) Do ważności uchwał Rady konieczna jest obecność przynajmniej dziesięciu członków, w tej liczbie Przewodniczącego Rady lub zastępcy Przewodniczącego.

(3) Uchwały zapadają zwykłą większością głosów obecnych na posiedzeniu członków. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego posiedzenia.

§ 13. (1) Ministrowi Opieki Społecznej służy prawo rozwiązania Rady Funduszu Pracy przed upływem kadencji. Rada w nowym składzie powinna być powołana najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po rozwiązaniu poprzedniej.

§ 14. (1) Fundusz Pracy wykonywa swe zadania na obszarze poszczególnych województw przez Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy i ich ekspozytury.

(2) Do zakresu działania Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy należy:

- a) przedstawianie Dyrektorowi Funduszu Pracy zatwierdzonych przez wojewodę (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) projektów planu działalności Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy oraz zaopiniowanych przez Wojewódzką Radę Funduszu Pracy sprawozdań o działalności Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy;
- b) opracowywanie projektów finansowania robót publicznych i zatrudniania bezrobotnych na tych robotach;
- c) kwalifikowanie bezrobotnych na roboty publiczne lub roboty o publicznym znaczeniu oraz do pomocy doraźnej;
- d) czynności w zakresie poradnictwa i przysposobienia zawodowego bezrobotnych, pomocy w tworzeniu samodzielnych warsztatów pracy, akcji kulturalno - oświatowej wśród bezrobotnych, oraz współdziałanie przy organizowaniu zatrudnienia młodzieży;
- e) prowadzenie pomocy doraźnej dla bezrobotnych;
- f) czynności publicznego pośrednictwa pracy;
- g) orzekanie o obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia;
- h) przyznawanie i wymiar zasiłków na wypadek bezrobocia, wymiar wkładek z tytułu

zabezpieczenia na wypadek bezrobocia oraz opłat na rzecz Funduszu Pracy;

- i) pobór wkładek przewidzianych w art. 6 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, pobór opłat na rzecz Funduszu Pracy w tym zakresie, w jakim Fundusz Pracy jest do poboru tych opłat powołany, przyjmowanie wpływów z zaległości podatkowych, uiszczanych w naturze, przewidzianych w art. 27 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy, oraz przyjmowanie zapisów i ofiar;

k) wypłacanie zasiłków z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia i udzielanie innych świadczeń, przewidzianych w ustawie o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia;

- l) kontrola działalności związków samorządowych, ubezpieczalni społecznych oraz innych instytucji prawno - publicznych w zakresie wymiaru, poboru i przekazywania Funduszu Pracy opłat, wymienionych w art. 14 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy, zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849);

l) załatwianie innych czynności, zleconych przez Dyrektora Funduszu Pracy.

§ 15. (1) Kierownictwo Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy sprawuje Dyrektor Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy, powołany przez Dyrektora Funduszu Pracy po zasięgnięciu opinii właściwego Wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

(2) Czynności Dyrektora Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy obejmują:

- a) ogólne kierownictwo w sprawach stanowiących zakres działania Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy;
- b) przedstawianie Dyrektorowi Funduszu Pracy materiałów do preliminarza budżetowego Funduszu Pracy;
- c) czuwanie nad wykonywaniem poszczególnych akcji Funduszu Pracy, a w szczególności czuwanie nad wykonywaniem robót, prowadzonych przy pomocy finansowej Funduszu Pracy, z punktu widzenia celów Funduszu Pracy;
- d) występowanie w imieniu Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy przed wszelkimi władzami na terenie województwa i wobec osób trzecich;
- e) zawieranie i rozwiązywanie umów o pracę z pracownikami oraz zawieszanie w czynnościach personelu Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w ramach udzielonych przez Dyrektora Funduszu Pracy pełnomocnictw.

(3) Zastępcą Dyrektora Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy jest jeden z pracowników Biura, powołany przez Dyrektora Funduszu Pracy po zasięgnięciu opinii wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

(4) Organizację Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy ustala regulamin, wydany przez Dyrektora Funduszu Pracy i zatwierdzony przez Ministra Opieki Społecznej.

§ 16. (1) Organem opiniodawczym Funduszu Pracy na obszarze województwa jest Wojewódzka Rada Funduszu Pracy, której kadencja trwa trzy lata.

(2) Do zakresu działania Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy należy:

- a) uchwalanie wytycznych działalności Funduszu Pracy na terenie województwa;
- b) rozpatrywanie sprawozdań o gospodarce Funduszu Pracy na terenie województwa;
- c) opiniowanie o wszystkich sprawach przekazanych Wojewódzkiej Radzie Funduszu Pracy przez Przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy;
- d) współdziałanie z Wojewódzkim Biurem Funduszu Pracy w zakresie pomocy bezrobotnym i ofiarności publicznej na rzecz walki z bezrobociem.

§ 17. (1) W skład Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy wchodzi:

- a) wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) jako przewodniczący,
- b) wicewojewoda, jako zastępca przewodniczącego,
- c) dwaj przedstawiciele samorządu terytorjalnego,
- d) po jednym przedstawicielu od każdej gałęzi samorządu gospodarczego,
- e) jeden przedstawiciel robotników i jeden przedstawiciel pracowników umysłowych,
- f) jeden przedstawiciel pracodawców,
- g) osoby zajmujące się teoretycznie i praktycznie sprawami społecznymi i gospodarczymi.

(2) Przedstawiciele, wymienionych w lit. c), d), e), f), i g), powołuje i odwołuje wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę).

(3) W celu powołania przedstawicieli, wymienionych w lit. c), d), e) i f), wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) wzywa najliczniejsze

w województwie zawodowe związki pracownicze, większe organizacje pracodawców, a w braku tych organizacji, właścicieli lub odpowiedzialnych zarządców największych w województwie zakładów pracy oraz zainteresowane związki samorządowe i organizacje samorządu gospodarczego do przedstawienia określonej liczby kandydatów do Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy.

(4) Na miesiąc przed upływem kadencji Wojewódzkiej Rady wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) powołuje nowych członków w sposób podany w ustępie poprzednim.

§ 18. (1) Posiedzenia Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy są zwoływane w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, niż dwa razy w ciągu roku. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady z własnej inicjatywy lub na pisemne żądanie czterech członków Rady w terminie dwutygodniowym od chwili zgłoszenia żądania.

(2) Do ważności uchwał Rady konieczna jest obecność przynajmniej 5 członków, w tej liczbie przewodniczącego Rady lub zastępcy przewodniczącego.

(3) Uchwały zapadają zwykłą większością głosów obecnych na posiedzeniu członków. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego posiedzenia.

§ 19. Ministrowi Opieki Społecznej służy prawo rozwiązania Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy na wniosek wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę). Rada w nowym składzie powinna być powołana najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po rozwiązaniu poprzedniej.

§ 20. Wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) może powoływać na terenie województwa (m. st. Warszawy), jako instytucje współdziałające w zakresie organizowania ofiarności publicznej i pomocy w akcji zwalczania bezrobocia — Komitety Lokalne Funduszu Pracy z udziałem: czynników społecznych, przedewszystkiem zaś przedstawicieli samorządu terytorjalnego i gospodarczego, pracodawców i pracowników oraz organizacji społecznych. Komitety Lokalne działają pod bezpośrednim nadzorem i w myśl instrukcji Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w ramach regulaminu, wydanego przez wojewodę (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

§ 21. Organy Funduszu Pracy używają pieczęci, zatwierdzonej przez Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oO—

Z Prezydjum Rady Ministrów.

W piątek wieczorem w Prezydjum Rady Ministrów Pan Prezes Rady Ministrów W. Sławek podejmował obiadem pożeagalnym ustępującego Prezesa Rady Ministrów prof. dr. Leona Kozłowskiego.

W obiedzie wzięli udział wszyscy ministrowie oraz Podsekretarz Stanu w Prezydjum Rady Ministrów Krzysztof Siedlecki.

Pan Prezes Rady Ministrów W. Sławek złożył w dniu 30 z. m. wizyty pp. marszałkowi Sejmu i marszałkowi Senatowi.

P. marszałek Sejmu Świtalski i marszałek Senatu Raczkiewicz rewizytowali w dniu 30 z. m. P. Prezesa Rady Ministrów W. Sławka w Prezydjum Rady Ministrów.

Dn. 30 marca rb. odbyła się na zaproszenie szefa Biura Prasowego Prezydjum Rady Ministrów konferencja prasowa, na której prezes Funduszu Pracy Min. Dolanowski poinformował przedstawicieli prasy o działalności Funduszu.

Fundusz Pracy powstał na mocy ustawy z dnia 16 marca 1933 r., został zaś uruchomiony w kwietniu tegoż roku.

Z dniem 1 kwietnia roku 1935 na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1934 r. Fundusz Pracy łączy się z Funduszem Bezrobocia, zachowując swą dotychczasową nazwę i otrzymując nową organizację.

W dniu 1 kwietnia rb. kończy się zatem dwuletnia działalność Funduszu Pracy w jego dotychczasowej postaci.

Porównując jego działalność w kończącym się obecnie okresie budżetowym 1934/35 z rokiem poprzednim, stwierdzić trzeba przedewszystkiem znaczny jej wzrost, na co pozwoliło zwiększenie się dochodów. W roku 1933/34 dochody wynosiły 75,4 miliona zł., w ciągu pierwszych 11-tu miesięcy 1934/35 wynosiły 98,1 mil. zł., w ciągu zaś całego okresu zawrą się prawdopodobnie w granicach 105 do 110 milionów zł.

Odpowiednio do tego wzrosły wydatki, które w roku 1933/34 wynosiły 73,7 mil. zł., zaś w ciągu